

някакаво си светче /молитвеник/, където са посочва точно мястото където е укрита църковната утвар. Съкровището е одежди, книги, църковна утвар и са ги скрили в глинени съдове. Манастирът е бил изгорен.³¹

От Жеравна до Търново пътя е вървял по билото на Разбойна, през Кипилово, през Елена и нататък. Имало по този път 40 малки манастирчета. Служели са за съобщения на войските. От сичките манастирчета най-голям е бил Клепалото. В Песи дол са намира, даже там има чешма - пише, че там е бил манастиря Клепалото.

Идват турците, нашествието и го запалват манастира.

Но преди да дойдат игумена на манастира събира всичко от манастира, той бил централен манастир, и в харанията, дето кръщават децата, слага църковна утвар, на дъното, колкото пари имало, книги там, и ги залива със восък, запечатва ги и тъй харания я скриват под манастирската врата. Турците запалват манастира, запалват всичките манастири и заминават. Този е бил толкуз голям манастир - бил е с клепало, нямало камбана, кат чукали тука са чувало в Котел. Дървено клепало било. Впоследствие всичко потъва в мъгла.

Един, който пише историята на Тича - бай Наско Кюфлията, ходел в Бачковския манастир и в един голям манастир в Арбанаси и открива една стара книга и намира на една страница: „Аз, Афанасий, от манастира Клепалото край гр. Котел и Жеравна, собственоръчно закопах купела а кръщение под манастирската врата на манастира Клепалото. Който го намери да възстанови манастира в троен размер!“ Смятай колко пари е имало. Той приснел страницата и я донеси да я четем. Видях я. Най-отгоре на страницата беше написано. Ама не беши първа страница. На старо написано-черковнославянски.

³¹ Инф: Ана Василева Стоянова Няголова, р. 1928. учителка, пенсионерка. Зап: М. Кирова, д-р Вл. Демирев, 2003, с. Жеравна